

РЕШЕНИЕ

№ 39292

гр. София, 25.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав, в
публично заседание на 16.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **11923** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба, уточнена с молби от 16.01.2025г. и от 01.02.2025г., подадени от С. Л. А., с адрес в [населено място] срещу мълчалив отказ на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – Л., [населено място] по заявление, подадено на 24.10.2024г. за достъп до административните преписки на малолетните му деца С. С. А. и М. С. А.. Представена е писмена защита.

Ответникът - директорът на Дирекция „Социално подпомагане“ – Л., [населено място] оспорва жалбата и твърди, че не е налице мълчалив отказ.

Софийска градска прокуратура не участва в производството.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

Жалбоподателят е баща на децата М. С. А., род. на 09.11.2013г. и С. С. А., род. на 14.02.2011г.

Чрез системата за сигурно електронно връчване на 24.10.2024г. жалбоподателят подал до директора на дирекция „Социално подпомагане“ Л., [населено място] заявление за достъп до лични данни, с което поискал на основание чл.34, ал.1 от АПК да му бъде предоставено досието /по смисъла на §1, т.8 от допълнителните разпоредби на Правилника за приложение на Закона за закрила на детето – ППЗЗД/ на малолетните му деца – М. и С. във връзка с упражняването на правото му по чл.34, ал.3 от АПК и във вр. с чл.58 от Конституцията на Република България. Уточнено е, че се иска следната информация: всички сигнали, постъпили в АСП – С., Л., свързани с децата; протоколите от всички провеждани срещи, касаещи децата; всички заключения на психолози, вещи лица и други експерти, участвали в работни срещи с децата, в резултат от

работата на АСП – С., Л.; всяка друга информация, отнасяща се до малолетните деца. Записано е, че се иска предоставяне на заверени от ДСП копия на хартиен носител на документите, а в случай, че се налага личните данни на трети лица да бъдат заличени по преценка на ДСП.

Със съобщения получени на 05.12.2024г. и на 22.01.2025г. ответникът е уведомен от съда, че следва да посочи в писмена форма изпълнена ли е заявената административна услуга и ако отговорът е положителен – да се посочи кога и с какъв акт. С отговор, постъпил в АССГ на 29.01.2025г. ответникът е представил писмо изх. № ДП/Д-С-ЛЦ/911-003/08.11.2024г. на директора на ДСП - Л. до жалбоподателя и е оспорил твърденията за мълчалив отказ.

Писмо изх. № ДП/Д-С-ЛЦ/911-003/08.11.2024г. на директора на ДСП – Л. е адресирано до жалбоподателя във връзка с подаденото от него заявление за достъп до лични данни с вх. № ДДМ/Д-С-ЛЦ/911/24.10.2024г. в ДСП – Л., с указания да попълни и депозира заявление за достъп до лични данни, по образец в АСП. С определение от 04.02.2025г., получено на 06.02.2025г., съдът е указал на ответника да представи доказателства за датата, на която писмото е съобщено на жалбоподателя. До приключване на съдебното следствие такива доказателства не бяха представени.

ПРАВНА СТРАНА

С определение от 08.05.2025г. настоящият съд е приел, че жалбата е недопустима и е прекратил производството по делото.

С определение № 8342/04.08.2025г., постановено по адм.д. № 6420/2025г. по описа на ВАС, съдът е върнал делото за продължаване на съдопроизводствените действия като е посочил, че писмо изх. № ДП/Д-С-ЛЦ/911-003/08.11.2024г. на директора на ДСП – Л. представлява изричен отказ за извършване на административна услуга по смисъла на §1, т.2, б.“в” от ДР на Закона за администрацията /ЗА/. Прието е, че писмото не представлява уведомление, тъй като в него не са посочени конкретни недостатъци на подаденото заявление, както и че правна норма не съдържа изискване подаденото заявление за достъп до лични данни на дете от родител да е по образец, тоест липсва несъответствие на заявлението по смисъла на чл.30, ал.2 от АПК.

Отказът за извършване на посочената административна услуга е приравнен на индивидуален административен акт и подлежи на обжалване по реда на §8 от ПЗР на АПК. Оспореният административен акт е неблагоприятен за жалбоподателя и това обуславя правният му интерес за подаване на жалбата. Предвид изложеното жалбата е допустима.

Разгледана по същество жалбата е и основателна.

Съгласно чл.8, ал.1 от ЗЗДет., всеки родител, настойник, попечител или друго лице, което полага грижи за дете може да иска и да получава съдействие от органите по този закон, а съгласно ал.2 родителите, настойниците, попечителите или другите лица, които полагат грижи за дете, имат право да бъдат информирани и консултирани за всички мерки и действия, предприемани по този закон, с изключение на случаите по чл. 13, и могат да поискат промяна на мерките при изменение на обстоятелствата.

В случая органът не твърди, че е налице хипотеза по чл.13 от ЗЗДет., а именно, че с оглед защита по най-добър начин на интересите на детето, то се консултира от органа за закрила на детето и без знанието на родителите му или на лицата, които полагат грижи за отглеждането и възпитанието му.

Със заявлението са поискани всички сигнали, постъпили в АСП – С., Л., свързани с децата; протоколите от всички провеждани срещи, касаещи децата; всички заключения на психолози, вещи лица и други експерти, участвали в работни срещи с децата, в резултат от работата на АСП

– С., Л.; всяка друга информация, отнасяща се до малолетните деца. Съгласно §1, т.8 от ДР на ППЗЗДет. "досие" е съвкупност от всички документи, данни, подадени декларации, протоколи, планове, кореспонденция и документи (доклади) по извършени действия за прилагане на мерките по закрила на детето, даващи информация по случая за всяко дете в риск. От изложеното следва, че жалбоподателят е поискал документи, които са част от досието на всяко от децата му. Тъй като става въпрос за документи, касаещи децата на жалбоподателя, и жалбоподателят не е лишен от родителски права, той несъмнено има правен интерес да получи достъп до тези документи. Заявлението е подписано и в него се съдържа точно и конкретно посочване на исканата информация чрез индивидуализиране на лицата, за които се водят досиета при ответника, по имена и ЕГН. Следователно искането е ясно и конкретно, и административният орган е дължал произнасяне по него.

Процесният отказ, обективиран в писмото от 08.11.2024г. е незаконосъобразен, тъй като не съдържа фактически и правни основания за издаването му, респ. не е мотивиран. Липсата на мотиви в акта е едно от основанията за неговото обжалване и отменително основание по чл.146, т. 2 от АПК. Без изложени мотиви не би могла да се извърши проверка на акта.

Предвид изложеното процесният отказ е незаконосъобразен и следва да се отмени, а преписката да се върне на органа за произнасяне по подаденото искане. При новото произнасяне органът следва да съобрази: разпоредбите на ЗЗЛД, като защити лични данни и информация за други физически лица, различни от децата на жалбоподателя, ако такива се съдържат в посочените досиета; да съобрази разпоредбите на ЗЗКИ в съответствие с изискванията за достъп до различните видове защитена информация по този закон, ако такава се съдържа в посочените досиета, както и разпоредбите на ЗЗДет., с оглед защита на личността на всяко дете – чл.11а от ЗЗДет., неговото свободно изразено мнение – чл.12 от ЗЗДет., предоставената му информация и консултации от органа за закрила – чл. 13 от ЗЗДет., както и всички други сведения, ако такива са обективирани в документи в досието на всяко дете, за които ЗЗДет. е предвидил специален ред за разгласяването им.

При този изход на спора основателна е претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски в общ размер на 1790,00 лв., от които 10,00 лв. – внесена държавна такса за образуване на делото; 750,00 лв. - заплатено адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие, представен по настоящото дело, 1000,00 лв., адвокатски хонорар заплатен в брой /л.134/ за първата инстанция; 30,00 лв. – държавна такса за частна жалба.

Със списъка за разноски е поискано присъждане и на сумата 500,00 лв. – платено адвокатско възнаграждение за разглеждане на частната жалба пред ВАС. Към списъка, който е представен в съдебно заседание по настоящото дело, проведено на 16.10.2025г. е приложен договор за правна защита и съдействие, касаещ процесуално представителство, изготвяне и депозиране на частна жалба срещу определение за прекратяване с посочена сума за договорено и заплатено по сметка на адвоката възнаграждение в размер на 800,00 лв. Доказателства за плащане на тази сума по посочената в договора сметка не са представени. Това искане е неоснователно, тъй като договорът за правна защита и съдействие не е представен своевременно пред ВАС и защото не са представени доказателства за заплатен хонорар по посочената сметка до приключване на производството пред касационната инстанция.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 и чл.173, ал.2 от АПК,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ отказ, обективиран в писмо изх. № ДП/Д-С-ЛЦ/911-003/08.11.2024г. на директора на

ДСП – Л. за извършване на административна услуга по смисъла на §1, т.2, б.“в“ от ДР на Закона за администрацията, поискана със заявление, подадено чрез системата за сигурно електронно връчване на 24.10.2024г. от С. Л. А., с адрес в [населено място].

ВРЪЩА преписката на директора на Дирекция "Социално подпомагане" - Л. за произнасяне по заявлението съобразно дадените в мотивите указания.

ОСЪЖДА Агенцията за социално подпомагане да заплати на С. Л. А. сумата от 1790,00 лв. разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване в 14 – дневен срок пред Върховния административен съд, от съобщаването му.

СЪДИЯ: